

DZIWY (36) ai

sg m N dziwy (1). ◇ n N dziwé (3); -e (1), -(e) (2). ◇ G dziwého (1). ◇ A dziwé (29); -é (15), -
(e) (16). ◇ L dziwym (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. Dziki, żyjący na swobodzie (1) :

Zestawienie: »dziwy wieprz« = *dzik (1)*: Wild fchwein. Dźiwy wieprz albo świniá. *Aper. Calag* 571a.

2. W zestawieniu w funkcji terminu lekarskiego (35) :

Zestawienie: »dziwe mięso« = *tkanka mięsna narastająca w jątrzących się ranach, dzika narośl* [szyk 31 : 4] (35): Też fol nařza wygriza dziwe mięfo na kařdym mieřtcu, á zwłařcza kthore rořcie przy oku na powiece/ y bielmo řpáda. *FalZioł* III 38d; Proch z niego [z kamienia *Ematites*] dziwe mięfo ktore bywa w ranach wyiada *FalZioł* IV 53a, I 13a, 20b, 33c, 62a, II 9b (12); Gdy dźiwé mięfo z rány wyrařta/ ták ié zniřczyć mařz *SienLek* 158v; Teř dobrze ná dźiwé mięfo/ wárzyć w winie álbo w wodźie řiemię konopné *SienLek* 184v, 147v, 148, I50v, 158 [3 r.], 158v [7 r.] (20).

Szeregi: »martwe mięso albo dziwe mięso« (1): Proch tego ziera martwe mięfo albo dzive mięfo wnátrz trawi *FalZioł* I 10c.

»dziwe (mięso) a (i) (mięso) z(a)gnię« [szyk 1 : 1] (2): Teř proch korzenia Kořáčzowego/ ieft dobri na rany złe zagnię/ ábowiem mięfo zgnię á dziwe wyiada *FalZioł* I 67b, III 39d.

Synonimy: 2. *martwy, zagniły, zgniły.*

Cf **DZIKI, [DZIWOKI], DZIWOWRONY**